

Gáborélet

2015 szeptember

Jó tanévkezdést kívánunk!

Interjú Dian Ábel kerékpáros reménységgel

Gáborosok a nagyvilágban

Gábor Tábor 2015 nyár

Tartalomjegyzék

Sulikezdés.....	3
Miért jó Gáboros ifinek lenni?.....	4
Régen volt, hogy is volt.....	5
Ti mondtátok.....	6
A hónap sztárja: Dian Ábel.....	7
Gáborosok a nagyvilágban.....	9
A hónap tanára.....	11
Dicsőségstabló.....	13
Tábori élmények.....	16
Életképek.....	17

Gáborélet iskolai folyóirat

2015. hetedik szám

Főszerkesztő: Erdős Levente

Szerkesztők: Varga Kata 8.a, Nándori Loretta 8.a, Virág Vivien 8.a, Németh Liliána 7.a, Csiklya Vanessza 7.a, Gombi-Nagy Máté 7.c, Horváth Alexandra 6.a

Címlap és Életképek szerkesztő: Sarmasági Andrea

Kispesti Gábor Áron Általános Iskola

1196 Budapest, Nádasdy utca 98., Tel: 282-8739 email: nadasdy.gaboraron@iskola.kispest.hu

1196 Budapest, Fő utca 143. Tel: 357-3334 email: gaboraron@iskola.kispest.hu

honlapunk: <http://www.gaboriskola.extra.hu/>

Sulikezdés...

Kedves Gyerekek!

Véget ért a nyári szünidő, újra elkezdődött az iskola. Tudjuk, hogy mindenki sajnálkozva, kissé szomorúan mondja ki ezt a mondatot, az arcotok azonban egészen másról árulkodik. Az öröm látszik rajta, hogy újra viszontlátjátok társaitokat, elmesélhetitek egymásnak nyári élményeiteket, és újra jókat nevethettek együtt. Mi is megpróbálunk ilyen hangulatban hozzákezdeni a tanévhez. Ezért is folytatjuk a suliójságot, hogy ezzel is vidám perceket vigyünk iskolai életetekbe. Noha új a tanév, mi a régit sem szeretnénk feledni, ezért „Dicsőségtablónkon” az előző tanév összes kitűnő tanulóját feltüntettük (még a tavalyi osztálymegjelöléssel). Büszkék vagyunk rátok! És büszkék vagyunk Marika nénire is, aki immár 30 éve van a pedagógusi pályán, így e szép jubileum alkalmából ő lett az idei első számunkban a hónap tanára. Szeptemberben még mindenkiben élénken élnek a nyári élmények, ezért idézzük fel a júliusi káptalanfüredi Gábor Tábort az „Életképek” című fényképes rovatunkban, Varga Kata pedig írásos élménybeszámolót is készített hozzá. De további, tavalyi képeket is láthattok az újságban. „A hónap sztárja” rovatunkban egy többszörös utánpótlás magyar bajnok kerékpáros adott interjút. Dian Ábel iskolánk volt tanulója, és sportága egyik nagy reménysége. Hollandiából jelentkezik újra a „Gáborosok a nagyvilágban” rovatunk, és olvashatóak az előző tanév során megszokott rovatok, a „Régen volt, hogy is volt”, a „Miért jó Gáboros ifinek lenni” és a „Ti mondtátok” című összeállítás is. Az idei tanévre kívánunk Nektek eredményes tanulást és örömmel teli iskolai perceket! A Gáboréletet ebben a tanévben is havonta olvashatjátok majd az iskola honlapján, és az újsággal párhuzamosan beindítottuk iskolai facebook oldalunkat, ahol folyamatosan értesülhettek híreinkről:

https://www.facebook.com/kispestigaboraron?ref=aymt_homepage_panel

Hisz a Gáborélet továbbra is rólatok és Nektek szól majd.

Erdős Levente

Miért jó Gáboros ifinek lenni?

- SIMON ATTILA

2005-ben végeztem a Gábor iskolában. Diákéveim alatt nagyon jóban voltam az ifikkel, főleg az osztályifinkkel, Babócsy Ildivel. Emlékszem, Ildi készített is egy képválogatást a ballagásunkra a 8 együtt töltött évről, amitől ő is és mi is nagyon elérzékenyültünk. Ekkor döntöttem el, hogy én is szeretnék egy saját osztályt, aminek az ifije lehetek. Anna néni éppen a következő tanévben kapott új osztályt. Harmadikos korukig - amíg a Puskás Tivadar Távközlési Technikumba jártam - nagyon sokat voltam velük. A legtöbb iskolai rendezvényen ott voltam, mint az ő ifijük, sőt, kísértem őket osztálykirándulásra, és néha csak úgy beültem valamelyik órájukra. Hamar a szívemhez nőttek, és rengeteg szeretettel közeledtek felém, ahányszor csak beléptem az iskola kapuján. 2010-ben gépészmérnöknek mentem tanulni az Edinburghi Egyetemre, Skóciába. 2014-ben diplomáztam, és immáron egy éve az Egyesült Királyság különböző részein dolgozom, jelenleg Newcastle-ben. A külföldön élés, és sok költözés ellenére szerencsére a Gábor Táborban minden évben részt tudtam venni. Ahogy az osztályom felsős lett, egyre kevesebbet igényelték, hogy foglalkozzak velük, így több időm jutott a többi ifivel lenni, akikkel addigra igazi csapattá formálódtunk. Többek között ők voltak azok, akik rávettek, hogy a tervezett 8 évnél tovább is ifi maradjak. Azon kívül, hogy a gyerekek évről-évre cseperednek, a tábor számomra egy időutazás, oda, ahol azok a barátaim és tanárain vannak, akikkel együtt nőttem fel. A nosztalgia netovábbja, hogy miközben minden változik, évente néhány napot ismét gyerekként élhetek meg a számomra legkedvesebb barátokkal. Persze egy vetélkedő megírása, vagy egy program megszervezése sok óra munka. De ez ki is fizetődik, hiszen akivel együtt dolgozol, azzal szorosabbá fejlődik a barátságotok. Saját magadat is jobban megismered, rájössz, hogy mi az, amit jobban, mi az, amit kevésbé szeretsz, és ez a karrieredet is segíteni fogja felnőtt korodban. Amikor pedig látod, hogy a gyerekek tanultak valami érdekeset vagy élveznek egy játékot, amit te találtál ki, az fergeteges érzés. Az elmúlt 7 évben 6 különböző városban éltem, és sosem tudtam megmondani, hogy mi lesz a következő megálló. Az egyetlen fix program az életemben a Gábor Tábor volt. A gyerekek, a sok élmény és barátság annyira fontossá tette ezt számomra, hogy idén a kevés szabadságomat is erre szenteltem. Anna nénitől és a többi tanártól olyan dolgokat lehet megtanulni, ami nem iskolai tananyag, viszont a boldog élethez nagy segítség.

Régen volt, hogy is volt...

Sok idő telt már el azóta, amióta a Gábor Áron Általános Iskola először megnyitotta kapuit. Ahogy teltek az évek, úgy mentek és jöttek a diákok, akik közül a legtöbben még ma is szívesen emlékeznek vissza az itt töltött évekre. Lénártné Selyem Erika nem csak itt tanított, hanem diákként is itt tanult 2 évig a Nádasdy utcában. Most erről az időszakról mesélt nekünk.

Mikor járt pontosan ide, és ki volt az osztályfőnöke?

1963 szeptemberében kezdtem a 2. osztályt ebben az iskolában. Akkor Rózsa téri Általános Iskolának hívták. Csak két évig jártam ide körzetmódosítás miatt. Osztályfőnököm Váradi Józsefné volt. Sokat elmond az akkori idők hangulatáról, hogy nem a keresztnévére, hanem a hivatalosra emlékszem.

Hogy nézett ki akkoriban az iskola, milyenek voltak a tantermek?

Úgy rémlik, hogy még nem épült meg a mai ebédlős pótszárny, melyen még ma is látszik, hogy utólag épült hozzá. Leginkább arra emlékszem, hogy sötét, olajos hajópadló volt a tantermünk burkolata. Sokszor szorongtam otthon a fekete, kimoshatatlan olajfoltok miatt. (Valóban nem mutattak jól a vastag, fehér cérna harisnyanadrágon.) Minden tanteremben vaskályha ontotta a meleget a fűtő bácsi közreműködésével. Csak tábla és

kréta volt minden eszközük a pedagógusoknak a tanításhoz. Semmilyen elektronikus eszköz nem volt az épületben. Szerintem még telefon sem. A mi padjainkon középen volt egy lyuk a tintás üveg számára. Abba mártogattuk a tollunkat írás közben.

Mennyiben voltak mások a tanórák akkoriban?

50 éve volt ez már, mikor ide jártam. Egyetlen határozott élményem az, hogy minden második héten délután volt tanítás. A szombat sem volt kivétel.

Voltak-e szakkörök, vagy más tanulási lehetőségek?

Csak azokra a lehetőségekre emlékszem, amikre én jártam: német szakkörre és hegedülni. Még ma is emlékszem arra a megkönnyebbülésre, ami a hegedűtanár arcán megjelent, mikor bejelentettem, hogy másik iskolába fogok járni 4. osztálytól.

Milyenek voltak a mindennapok az iskolában?

Elsőnek az az emlékkép ugrott be, hogy a folyosón kettes oszlopban sétálnunk kellett az órák közötti szünetekben az ügyeletes tanár felügyelete alatt. Majd az, hogy mennyire kerültük a tanárit. Még a közelébe sem mertünk menni. Hisz minden igyekezetünk ellenére persze mindig volt valamicske "vaj a fülünk mögött". S ha azt a tanár eszébe juttattuk a látványunkkal, könnyen kaphattunk fejmosást, kokit, körmöst, bezárást vagy más büntetést. (Mindegyikben, többször is volt részem.) S még örülhettünk is, ha ennyivel megúsztuk. Mert ha a tanár már el is mesélt valamit szüleinknek, bizony otthon sokkal rosszabbul jártunk. Ami még nagyon jellemző volt az akkori diákságra: soha, semmilyen körülmények között sem árulkodtunk egymásról a tanároknak. Egy életre elásta volna magát a többiek előtt az, aki mégis ilyesmire vetemedett volna.

Milyen emlékei vannak diákként az iskoláról, egykori tanáraitól?

Mindezek ellenére semmilyen rossz élményem nincs az iskoláról. Pedig a tanárnak megkérdőjelezhetetlen tekintélye volt. Otthon is, látatlanban,

mindig a tanárnak volt igaza. Ezt a leckét hamar megtanultuk, aztán többet nem is panaszkodtunk otthon sem viselt dolgainkról, sem a tanárok reagálásáról. Felnőttként már azt gondolom, ez így is volt rendjén. Tisztességgel, becsülettel, legjobb tudásuk szerint oktattak, neveltek bennünket tanáraink. Úgy érzem: sikeresen.

Virág Vivien 8.a

Ti mondtátok...

- „Az orvosi pióca és a földigilisza a csalik csoportjába tartozik...”
- A vízi állatok teste áramfonalas...”
- A lecsapódás az, amit például a meteor csinál...”
- Mária Terézia úrbéri rendelete a robotoknak kedvezett...”

A hónap sztárja:

Dian Ábel

Iskolánk volt tanulója egy kerékpáros kirándulás után olyannyira komolyan kezdett el foglalkozni a versenyszerű kerékpározással, hogy azóta többszörös magyar bajnok U 15-ös, U 17-es országúti, illetve hegyi kerékpározásban is. A korosztályos magyar válogatott tagjaként nemzetközi versenyeken vesz részt, idén az Európai Ifjúsági Olimpián is versenyezhetett, és nemrégiben a tehetségeket felkaroló MOL Új Európa Alapítvány támogatottja lett. Ifjú reménységünk Gombi-Nagy Máté (7.c) kérdéseire válaszolt.

Milyen emlékeid vannak az iskolánkról?

Anna nénire és Kati nénire, a két alsós osztályfőnökömre jól emlékszem, őket nagyon szerettem. Nagyon jól tanítottak, és jól kijöttek az osztállyal is. Felsőben az utolsó két általános iskolai évemet egy másik iskolában fejeztem be. Jó emlékeim még a farsangok, sportnapok, diszkók és az osztálypiknikék.

Mikor és hogyan szeretted bele a kerékpározásba?

Körülbelül öt éve apukámmal kettesben elbringáztunk Horvátországba, majd a túra után elgondolkodtunk, hogy mi lenne, ha kicsit komolyabban is foglalkoznánk a kerékpárral.

Hol kezdtél el versenyszerűen kerékpározni?

A Kőbányai Torna Klubban kezdtem el az edzéseimet akkori edzőmmel, Garamszegi Lászlóval, majd a

BikeExpress SE csapat tagjaként folytattam a versenyeket. Idén nyáron viszont az egész csapat átigazolt az immár 111 éves Tipográfia TE csapatába, ezzel újraélesztve a régi kerékpáros szakosztályt.

Mely szakágban és milyen típusú pályán versenyzel?

Főleg országúton versenyzek, leginkább azért, mert itt vagyok a legsikeresebb. Eddig tíz magyar bajnoki címet szereztem, valamint a válogatott keretben is benne vagyok, ezáltal az idei Európai Ifjúsági Olimpiai Fesztiválon (EYOF) is részt vehettem Tbilisziben (Grúziában), valamint nagyon sok neves nemzetközi versenyre jutottam el.

Voltak-e már nehéz pillanataid sportpályafutásod során?

Mint minden sportban, itt is sok nehéz pillanat van, minden versenyen a legtöbbet kell kihoznom magamból a legjobb eredmény elérése érdekében, és ez mind fizikailag, mind mentálisan embert próbáló feladat. Ez a gyakorlatban annyit jelent, hogy tűző napon, szakadó esőben vagy akár mínuszban is fel kell ülnöm a bringára. Egy több, mint százfős nemzetközi mezőnyben hatalmas odafigyelést is igényel, hogy ne essünk el.

Milyen típusú kerékpárokat szeretsz, illetve ajánlanál kezdőknek?

Igazából külön kedvencem nincsen, én speciel egy Look márkájú bringával versenyzek. Amit ajánlok, az csak annyi, hogy egy rendes szaküzletben vett kerékpárt használjatok, ne pedig egy hipermarketben árusítottat!

Mik a terveid, vágyaid ebben a sportágban, illetve az élet más területein?

Ebben a sportágban az eredményeim javításai a célom (nemzetközi szintre célzok), egyébként gépészmérnök szeretnék lenni.

Ha lehetne egy kívánságod, mi lenne az?

Egy lottó ötösnek nagyon örülnék.

GÁBOROSOK A NAGYVILÁGBAN

Károlyi László – Hollandia

1. Mikor jártál iskolánkba, és ki volt az osztályfőnököd?

Ha jól emlékszem 1998 - 2002. Az alsó négy osztályt a Kós Károly Ált. Iskolában jártam, így csak felsőben kerültem a Gáborba 4 évre. Matek tagozatos osztályba osztottak be a felmérő alapján, közel kitűnő eredményekkel. Mindig is reál beállítottságú voltam, ez a további tanulmányaimban is megmutatkozott. Osztályfőnököm, igazgatóm, magyar nyelvten és irodalom tanárom egy személyben Dessewffyné Szabó Erzsébet Ilona. Szigorú, de igazságos volt.

2. Milyen emlékeid, élményeid vannak iskolánkról?

Sok minden és mindenki eszébe jut az embernek. A kedvenc emlékeim talán a tanárok és a diákok közös munkájából megszülető Luca-napi örületes program kavalkádhoz köthetőek. Külön említést érdemel testnevelő tanárom Juhász Árpád, aki számtalan tanidőn kívüli programot szervezett nekünk a szombathelyi foci bajnokságtól a céllövésen át a kislabda hajító versenyekig. Anno rendkívül jó érzés volt tanidőben elhagyni a sulit, hogy nagyobb pályán focizhassunk.

3. Hogyan jutottál el a Gábor iskolából Hollandiába, azaz mi a te élettörténeted?

A Karinthy Frigyes Kéttannyelvű Gimnáziumba vettek fel emelt angol csoportba. 0. éves angol felkészítő év után 4 év tanítás következett angolul. Az első három év után átjelentkeztem az International Baccalaureate két éves

képzésére. A Nemzetközi Diplomaként is ismert programnak az a lényege, hogy a világon mindenhol ugyanazt a képzést kapják a gyerekek, azt célozva, hogy a külföldi elhelyezkedést és továbbtanulást megkönnyítsék. A program a nyílt és önálló gondolkodást helyezte előtérbe. Ennek a diplomának (így hívják az IB-s érettségit) köszönhetően nyertem felvételt a hollandiai, akkor még Universiteit Maastricht néven ismert, azóta Maastricht University, Econometrics and Operations Research szakára. Ez leegyszerűsítve közgazdaságtani, és nagy számítást igénylő problémák analitikus elemzése, illetve azoknak az optimalizációjáról szól. Öt év után sikerült ugyanennek a szaknak a mesterképzésére átkerülni. Jelenleg az utolsó évemben vagyok.

4. Mivel foglalkozol?

Az egyetem mellett mindenféle diák- és egyéb munkákat vállaltam. Talán említésre érdemes munkám egy kémiai alapanyagok európai szintű elosztásával foglalkozó cég piackutató osztályán a magyar részleg kezelése.

5. Jellemeznéd pár szóban a várost, ahol élsz?

Maastricht csendes, de nagyon jó hangulatú 120.000 főt számláló városka. A német - belga határon található, és talán az EU-tagság gazdasági alapjait lefektető dokumentumról, a Maastricht-i egyezményről híres. Az egyetem

igencsak meghatározó mozgatórugója a városnak, hiszen közel 15.000 egyetemista van itt. Ezen kívül turisztikai látványosság, rendkívül sok étterem és hotel található itt.

6. Miben más Hollandia, mint Magyarország?

Befogadó, nyílt emberekkel van tele az ország. A legnagyobb különbség azonban a nyugodtságuk. Kiváló infrastruktúra, autópályák, bicikli utak. A holland ipar és kereskedelem stabil lábakon áll. Nagyon erős az országon belüli redisztribúció mind pénzügyileg, mind kereskedelmileg, de a szociális hálót is ide tudnám sorolni. Az egészségügyre az egyetlen panasz, hogy drága, de ennek ellenére megéri. Negatív viszont, hogy jó magyar kajának se híre, se hamva. ☺

7. Mint más, külföldi mentalitást felvett ember, milyen tanácsaid lennének a mai fiataloknak?

Legyenek megértőek, elfogadóak egymással szemben. Mindenféle társadalmi és magánéleti probléma gyökere, hogy nem tudjuk, vagy nem akarjuk megérteni a másik igazát. Az egyetemes igazság ritka, de az egyén véleményét és ötleteit tisztelve sokkal messzebbre juthatunk. Belátásom szerint Európa jelenleg rendkívül instabil lábakon áll, jövője múlik azon, hogy az emberek mennyire tudnak együttműködni.

A hónap tanára:

Fodorné Balla Mária

*- Marika néni, ahogy eddig
nem ismertétek*

*A Nádasdy utcai épület igazgató-
helyettese jubileumhoz érkezett: idén
30 éve dolgozik pedagógusként.
Iskolánkban – melynek egyébként
gyerekként még tanulója is volt –
1994 óta tanít. Nem írtuk el az évek
számát, rajta a kor ugyanis
egyáltalán nem fog. Fiatalos
lendülettel, energiával tele,
fáradhatatlanul dolgozik, és közben
igyekszik megmaradni egy
mosolygós, kedves tanító néninek.*

1. Miért pont a tanítói pályát választotta?

Nem mondhatom, hogy én már
gyerekkorom óta tanító néni szerettem
volna lenni. Bár hetedikos koromban
egyszer az osztályfőnökünkkel
beszélgetve azt kérdeztük tőle, mit
gondol, melyikünk milyen pályát
választ, és nekem azt mondta: te tanár
leszel. Középiskolában többször jöttek
hozzám osztálytársaim, hogy
magyarázzam el a leckét, mert –állítólag
- jól tudok magyarázni. Minden ebbe az
irányba mutatott.

2. Mi szeretett volna lenni gyerekkorában?

Rendkívüli módon szerettem volna az
állatkertben dolgozni, még egy ott
dolgozót is megkérdeztem, hogyan lehet
oda bekerülni. Ekkor anyukám
komolyan elbeszélgetett velem. Később
könyvtáros lettem volna, de ekkor meg
az osztályfőnököm behívatta a szüleimet
egy beszélgetésre.

3. Melyek voltak a kedvenc tantárgyai?

A biológia és az irodalom.

4. Milyen tanárokat kedvelt diákként?

Akik nem kivételeztek.

5. Voltak-e diákkori csínytevései?

Az osztályból hárman jártunk a zeneiskolába énekre. Az énektanár nő többször adott kikérőt, ekkor elmentünk operaelőadások főpróbáira. Az osztályfőnökünk ezt megelégette, és nem fogadta el az igazolást, így a bizonyítványomban van 6 igazolatlan óra.

6. Járt-e régen bulizni?

Igen, de ritkán.

7. Hogyan került ide iskolánkba tanítani?

Én gyerekként ide jártam. De nem itt kezdtem tanítani, és mikor hallottam, hogy van álláshely, jelentkeztem.

8. Hogyan lett igazgató-helyettes?

Felkértek rá. Némi tipródás után úgy gondoltam, ha alkalmasnak találtak, kipróbálom egy évig, aztán meglátjuk. Ez még a múlt században volt.

9. A vezetői vagy a tanítói munkát kedveli jobban?

A vezetői munkában is megtaláltam azokat a feladatokat, amiket kifejezetten szeretek. (Persze sok olyan is van, amin jobb túl lenni). Mégis egy tempós, tanuló, jó hangulatú óra, ahol a gyerekek is jól érzik magukat, engem is hihetetlenül feltölt.

10. Mi a kedvenc hobbija?

Az olvasás. De annyira, hogy egyszer egy fazék ételt is odaégettem közben, még a fazekat is ki kellett dobni.

11. Milyen zenét szeret hallgatni?

Ha főzök: az aktuális kedvencemet, ha takarítok: rockot, ha fáradt vagyok: klasszikust.

12. Hová szeret menni kirándulni?

Én mennék a hegyekbe is, de a család tópart-fan. Viszont megtanultam kishalakat pecázni.

13. Mi volt a legviccesebb eset, ami történt Önnel az iskolában?

Az elsős beiratkozáskor egy apuka hozta a kislányát. Majdnem felvettük első osztályba, mikor kiderült, hogy ő már második.

13+1. Ha lehetne 3 kívánsága, mi lenne az?

- Mindenki találja meg a boldogságát a szülőföldjén!
- Nyugalom és biztonság.
- És fő az egészség!

/A kérdéseket a Gáborélet szerkesztői állították össze./

Dicsőségtabló

A 2014/15. tanév kitűnő tanulói

Szántó Lénárd 3.a

Bálint Márton 3.b

Bruder Beatrix 3.b

Erdős Veronika

Emese 3.b

Fábián Zsolt 3.b

Fehér Hanna

Napsugár 3.b

Fucskó Milán 3.b

Horváth Zsombor 3.b

Jánosí Attila 3.b

Jánoska-Nagy

Dusán 3.b

Várhegyi Hajnal 3.b

Barna István

Richárd 4.a

Mózer Norbert 4.a

Schmálik Boglárka
4.a

Zsurka Brúnó 4.a

Dávid Panka 4.b

Farkas-Pintér

Gergely 4.b

Fazekas Réka 4.b

Kór-Hanák Nóra

Virág 4.b

Gulyás András 4.b

Györfy Gréta 4.b

Lakk Zsombor 4.b

Mezei Benedek 4.b

Príbék Lilla 4.b

Stelczer Noémi 4.b

Szemere Lili 4.b

Varga Eszter 4.b

Gál Regina 5.b

Bálint Gergely 5.c

Bencze Laura 5.c

Fábián Dorottya 5.c

Fábián Tamás 5.c

Horváth Levente 5.c

Illés Krisztina 5.c

Nguyen Thi Dien

Anh 5.c

Stelczer Virág 5.c

Szabó Lilla 5.c

Várhegyi Viola 5.c

Nguyen Quynh

Trang Anikó 6.b

Bács Bence 6.c

Beliczki Ákos 6.c

Györfy Veronika 6.c

Harsányi-Sulyom

Anna 6.c

Ország Anna 6.c

Tagscherer Csenge 6.c

Ujvári Ákos 6.c

Varga Vencel 6.c

Zsíros Roland 6.c

Szőke Brigitta 7.b

Bakai Zoltán 7.c

Gál Viktória 7.c

Horváth Szilárd 7.c

Tótoki Samu 7.c

Kovács Luca 7.c

Neumann Brigitta 7.c

Nagy Levente 8.c

Szilágyi Janka 8.c

Szántó Dorka 8.c

Dallmann Dominik 8.c

Tábori élmények

Nagyon jó volt az idei, 2015. július 9-én kezdődött káptalanfüredi Gábor Tábor. Nagyon sok program volt, és rengeteg élménnyel gazdagodtunk. Első nap 3 busszal utaztunk, annyian voltunk. Ahogy megéreztünk, megkaptuk a szobakulcsot, és berendezkedtünk az előttünk álló 9 napra. A bepakolás után lementünk a Balatonra, bár sajnos nem sok időt tudtunk ott tölteni, mert elkezdett esni az eső, de ez nem rontotta el a kedvünket.

Második nap minden csoport egy kreatív nevet talált ki magának, és bemutatta azt egy rövid előadásban.

Harmadik nap volt a Vetélkedő Ádámmal, ahol különböző akadályokat kellett az erdőben leküzdenünk. Délután strandolás, majd este következett a nemek harca, ami egy nagyon vicces, szórakoztató játék.

A következő nap sportnap volt különböző sportolási lehetőségekkel, majd az 5. napon délelőtt kézműveskedtünk, majd a szokásos délutáni strandolás után este mindenki előadta ki mit tud.

Következő nap kirándultunk egyet, a sárvári élményfürdőbe mentünk, ahol rengeteg csúszda és különféle medencék voltak. Itt tényleg nagyon jól éreztük magunkat. Este fáradtak voltunk, de egy diszkó még belefért.

A hetedik napon számháborút tartottunk a tábor területén, utána zöld napot – a természetben. Este falujárás volt, majd jöhetett az éjszakai bátorságpróba.

Következő nap egy számháborús visszavágó volt az erdőben, majd este egy tréfás vetélkedő és diszkó. Utolsó nap összepakoltunk, és lementünk a Balatonra egy utolsó fürdésre. Szerintem minden táboros nevében mondhatom, hogy nagyon jó volt a tábor, én pedig már alig várom a következőt.

Varga Kata 8.a

